

கிராமிய தாலாட்டுப்பாடல்களில் தெய்வ நம்பிக்கை

ந. ரேவதி ^{அ. *}, பி.எஸ். செல்வராணி ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, தந்தை ஹேன்ஸ் ரோவர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுப் பெற்றது) பெரம்பலூர்-621220, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Belief in God in Village Lullabies

N. Revathi ^{a, *}, P.S. Selvarani ^a

^a Department of Tamil, Thanthai Hans Roever College (Autonomous), (Affiliated to Bharathidasan University), Perambalur-621220, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
revathitamilphd@gmail.com

Received: 28-06-2022
Revised: 19-09-2022
Accepted: 03-10-2022
Published: 15-12-2022

ABSTRACT

Lullaby songs are the part of village people. It has a beautiful music. The child is mesmerized by the tone of the music and falls asleep. A mother sings lullabies by wagging her tongue to muffle the crying sound of her child. Lullaby songs are not sung in the same tone. It is sung in different pitches. Lullabies are mostly sung in the delightful tone called Neelambari. There are many Tamil words for lullabies. They are Thalattu, Rarattu, Thalaelo, Tharatu, Orattu, Olattu, Rorattu, Thottilpattu and Thiruthalatu. Folklore clearly depicts the civilization, culture, customs and current affairs of the country in an authentic manner. Lullabies plays an important role in folklore. The aim of this article is to show lullabies in a multifaceted perspective.

Keywords: Lullaby songs, Village People, Thalattu, Rarattu, Thalaelo, Tharatu, Orattu, Rorattu, Thottilpattu

முன்னுரை

மனிதனின் வாழ்வு மகத்தானதாகும். எனவே அவனது பிறப்பு முதலாக அவனுக்கு அவனது பெருமைகளைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.தான் பிறந்த குடியை உயர்வாக எண்ணும் மனிதனே தன்னையும் உயர்வாக எண்ணும் மனிதனே தன்னையும் உயர்வாக எண்ணி, அவனது குடிப்பெருமையைக் காக்க முற்படுவான். அதனால் அவனது பிறப்பில் முதலில் கேட்கும் தாலாட்டின் மூலம் அவன் பிறந்த நிலை, தாய்மாமன், தகப்பன், தாத்தா, சகோதரன் போன்ற உறவுகளின் பெருமைகள் அவளர்களது புகழ் ஆகியவற்றை அறியச் செய்யும் நோக்கில் தாயானவள் தாலாட்டு என்ற பாடல் வகையைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறாள். தாலாட்டு பெரும்பாலும் தாயால் பாடப்படுகின்றது என்றாலும் குழந்தையை வளர்க்கும் பாட்டியும் பாடல் பாடுவது உண்டு. அவ்வகையில் பெரம்பலூர் மாவட்ட மக்களால் பாடப்பட்டு வரும் தாலாட்டுப் பாடல்களையும் அதில் வெளிப்படும் தெய்வம் பற்றிய கருத்துக்களையும் விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தாலாட்டு விளக்கம்

தாலாட்டு என்பது தாய்க்கும் பிள்ளைகளுக்குமான உறவினை எடுத்துக்காட்டுவதாகும். தாயென்பவள் பசி உறக்கம் மறந்து தனது குழந்தையைக் காப்பாற்றுகின்றாள் என்பது அவளது தியாகத்தைத் தெரிவிப்பதாகும்.

“தாய் ஆழம் காண முடியாத ஓர் அன்புக்கடல். அந்த அன்புக்கடலில் விளைந்த வலம்புரி முத்தே தாலாட்டு” எனக்கூறுவது உண்மையாகும் (Sathyamoorthy, 2008). இதில் உண்மைகளும், கற்பனைகளும் சேர்ந்ததாகத் தாலாட்டுப் பாடல்கள் அமைகின்றது.

“தாயின் அன்பையும், சேயைச் சுற்றி எழும் கற்பனையையும் பாடலாக வழங்கும் பாட்டுருவம் தாலாட்டாகும்” தாயின் வாழ்க்கை பல நேரங்களில் நினைத்தபடி நடப்பதும், சிலநேரங்களில் அதற்கு நேர்மாறாக நடப்பதும் உண்டு (Vaanaamaalai, 1973). அப்போது அத்தாய்க்கு ஊன்றுகோலாக அமைவது அவள் பெற்ற குழந்தைகளே என்பதே,

“தாயின் எண்ணச் சுவைகளை இறக்கி வைக்கப் பயன்படும் தாங்கியாகவும், அவளுடைய பெருமைமிக்க மாண்புகளை விளக்கும் கற்பனைக் கோட்டைகளாகவும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் திகழ்கின்றன” என்பது உண்மையாகும் (Kothandaraman, 2000).

தாய்மை என்பது புனிதமாவது அதன் சொல்லும், செயலும் எப்போதும் குடும் நன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைந்திருக்கும். பெண்ணால் இந்த உலகம் வாழ்கிறது. வளர்கிறது அத்தகு பெருமையுடைய தாய்மை இவ்வுலகிற்கு அளித்த உன்னதப் பரிசே தாலாட்டு என்பதாகும். “தாய்மை உலகிற்கு வழங்கி முதல் இலக்கியப் பரிசுதான் தாலாட்டு” என்பதாகும் (Thamizhannal, 1966). இத்தகு தாலாட்டு பிறக்கும் வழிமுறைகளாக,

“தால் + ஆட்டு என்ற இரு சொற்களின் சேர்க்கைதான் தாலாட்டு என்பர். தால் என்றால் நாக்கு. குழந்தையின் அழகை ஒலியை அடக்கத் தாய் இதழ்களைக் குவித்து நாவினை ஆட்டிக் குலவையிடுகிறாளோ அதற்குத்தான் தாலாட்டு என்று பெயர். அதைத் தொடர்ந்து இசைக்கும் பாடல் தாலாட்டு என்று அழைக்கப்படுகிறது” (Thamizhannal, 1985). இது மனிதப்பிறவி இருக்கும்வரை ஏதாவது ஒரு வடிவுடன் இருக்கும் என்பதை,

“உலகில் தாய்மையும் சேய்மையும் இருக்கும்வரை, பாசமும், பற்றும் உள்ளவரை பாடலும் இசையும் உள்ளவரை மனித சமுதாயத்தில் தாலாட்டுகள் இருக்கும்” என்பது உண்மையாகும் (Sakthivel, 1983). இதில் குழந்தையைத் தெய்வத்துடன் இணைத்து வெளிப்படுத்தப்படும் கருத்துக்களை இனிக் காணலாம்.

தெய்வங்களின் உறவினன்

தாலாட்டில் குழந்தையின் அருமை பெருமையை வெளிக்காட்ட அவனைத் தெய்வங்களின் உறவினனாகக் காட்டும் மரபுகள் உண்டு. இதனை,

“மாயன் மகளார்க்கு

மாப்பிள்ளையாய் வந்த

தாய்சொல் தவறாத

தனஞ்சயனார் நீதானோ?

சீதைக் கதிபதியோ?

சிலையேந்தும் ரகுபதியோ?

தந்தைசொல் தட்டாத

தருமதுரை நீதானோ?

ஒருமாங் கணிக்காக

உவகைவலம் செய்துவந்த

பெருமாள் மருமகனோ

பெண்ரதிக்கு மாப்பிள்ளையோ?

கரும்புக் கணையானோ?

கன்னிவள்ளி நாயனனோ?

பரமன் றனையடித்த

பாண்டியனார் நீதானோ?"

என்பதில் மாயவனின் மருமகனாகிய அர்ச்சுனன் என்றும், சீதையை மணந்த ரகுபதி என்றும், தந்தை சொல்லை மந்திரமாக ஏற்ற இராமன் என்றும், மாங்கனிக்காக உலகம் வந்த முருகன் என்றும், காமன் என்றும், பிட்டுக்கு மண் சுமந்த படலத்தில் பாண்டிய மன்னனால் பிரம்படி வாங்கிய சிவன் என்றும் தெய்வங்களின் சிறப்பினையும், கருணையினையும் எடுத்துக்காட்டி, அவர்களது சிறப்புகளுக்கு ஏற்றனவாக இங்கே குறிப்பிடப்படும் குழந்தை இருப்பது தெரிவிக்கப்படுகின்றது (Abaranaam, 2022, Personal Interview, Irur, India).

தனஞ்சயன், ரகுபதி என்ற பெயர்களில் குறிப்பிடப்படும் அர்ச்சுனன், இராமன் என்பவர்கள் வில்லாற்றலில் சிறந்த வீரமிக்கவர்கள் என்ற குறியீட்டினைத் தாங்கி இராமனைக் குறிப்பிடுவது அன்பு மற்றும் நேர்மையின் குறியீடாகும். முருகனைக் குறிப்பிடுவது கோபத்திற்கும் காமனைக் குறிப்பிடுவது அழகிற்கும், பமைனைக் குறிப்பிடுவது அன்பு மற்றும் நேர்மையின் குறியீடாகும். முருகனைக் குறிப்பிடுவது கோபத்திற்கும் காமனைக் குறிப்பிடுவது அழகிற்கும், பரமனைக் குறிப்பிடுவது அன்போடு அருளலுக்கும் குறியீடாக நின்ற குழந்தையின் பெருமையினை உலகிற்கு உணர்த்துவதாக அமைகின்றதை உணரமுடிகிறது.

தெய்வம் துணையாதல்

உறங்கும் குழந்தைக்க அருகில் தெய்வம் துணையாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடம் உண்டு. உறங்கும் குழந்தை சிரிப்பதைக் காண்பவர்கள் அது தெய்வத்துடன் பேசி மகிழ்ந்து சிரிப்பதாகக் கூறுவதை இப்போதும் கேட்க முடிகின்றது.

“கண்ணே நவமணியே கானலிலே பிறந்தாயோ?

என்னநான் சந்திரனோ - கண்ணேநீ

இந்திரனோ சந்திரனோ சொல்லிவிடு!

கண்ணே கண்ணுறங்கு காமையில் கண்ணுறங்கு - என்

பொன்னே கண்ணுறங்கு பூமரத்து வண்டுறங்கு

உறங்குறங்கு கண்ணேநீ உறங்கிவிழி பாலகனே!

உறங்காத கண்ணுக்கு ஊசிகொண்டு மையெழுதி

தூங்காத கண்ணுக்குத் தூசிகொண்டு மையெழுதி

தொட்டில்கட்டி எங்க துரைக் கண்ணனைப் போட்டுவிட்டா

தொட்டிலுக்கும் கீழே துணையிருப்பாள் மாரியம்மா!”

என பாடுவதில் குழந்தை உறங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை முக்கியமாகக் கொண்டு பாடப்பட்டாலும், தெய்வங்களுடன் ஒப்பீட்டுக் கூறப்படுவதுடன் குழந்தை தனியாக இல்லை (Matheswari, 2022, Personal Interview, Thondamandurai, India) அக்குழந்தை உறங்கும் தொட்டிலுக்குக் கீழே மாரியம்மா என்ற தெய்வம் குடியிருக்கும் எனக் கூறுவது குழந்தைக்கு ஆறுதலை உண்டாக்கி உறக்கத்தைக் கொடுப்பதற்கான முயற்சியாக அமைகின்றது. இதனை மேலும் விளக்குவதாகக் கீழ்க்காணும் பாடலும் அமைவதை,

“கொம்புக் கனியே

கோதுபடா மாங்கனியே

வம்புக்கு அழுதாயோ

வாயெல்லாம் பால்வடிய”

குழந்தைகள் ஏன் அழுகின்றன, எதற்கு அழுகின்றன என்பது பலவேளைகளில் புரியாது (Ganagammal, 2022, Personal Interview, Naranamangalam, India). சிலவேளைகளில் குழந்தை வீம்புக்கு அடம்பிடித்து அழுவதும் உண்டென்பதை குற்றமற்ற மாங்கனியில் இருந்தும் சிலவேளைகளில் பால் வடிவதுண்டு. அதுபோல இக்குழந்தையும் கன்னத்தில் சீரோட அழுவதை மாங்கனியின் பாலோடு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளதை உணரமுடிகிறது.

“கடுகு நிறத்தானே - தம்பி

காயாம்பூ மேனியனே

மானோடும் வீதியெல்லாம் - தம்பி

தானோட வந்தனனோ?

கண்ணுறங்கு மகனே கண்ணுறங்கு

ஆராரோ ஆரிரரோ, ஆராரோ ஆரிரரோ”

குழந்தை கருப்பு நிறத்தவன் என்பதைக் குறிக்க காயாம்பூ மேனியான திருமாலோடு ஒப்புமைப்படுத்தப்படுகின்றான். வீதியெங்கும் அலையப்போகும் நீ இப்போது விரைவாக உறங்கு என்ற கட்டளையை உள்ளடக்கியதான கருத்தும் மேலேகண்ட பாடலில் வலியுறுத்தப்படுகின்றது (Kannammal, 2022, Personal Interview, Siruganpur, India).

குழந்தைக்கு இறைவனின் உதவியுண்டு

குழந்தைக்குப் பாடப்படும் தாலாட்டில் சமயப் பொதுவான தன்மைகள் வெளிப்படுகின்றன. நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போல தெய்வங்களின் பெயர்கள் மட்டுமே வேறுபட்டு கருத்தில் ஒற்றுமை நிலவுவதை,

“தொட்டிலு பிள்ளைக்கு

துணையிருப்பா மாரியம்மா”

என இந்து மதப் பெண் பாடுவதையும் (Susila, 2022, Personal Interview, Siruganpur, India),

“ஏசு உதவியுண்டு

ஏசு நாதருடை பாலகனே

பக்தி விசுவாசம் பாலகனுக்கு

பரலோக மோட்ச முண்டு”

என கிறித்துவ மதப் பெண் பாடுவதும் (Kalaiyarasi, 2022, Personal Interview, Aranari, India),

“அல்லாவே உன் காவல் ஆண்டவனே உன் பொறுப்பு

நோய் நொடி இல்லாம என் கண்ணே நோக்கி வாடா வல்லவனே,

காத்துப் புணி இல்லாம என் கண்ணே காத்துவாடா வல்லவனே”

என இஸ்லாமியப் பெண் பாடுவதிலும் உள்ள அடிப்படையான ஒற்றுமை தெய்வங்கள் தமது குழந்தைக்குத் துணையாக இருக்கவேண்டும் என்பதேயாகும் (Kannammal, 2022, Personal Interview, Siruganpur, India).

முடிவுரை

மனிதன் என்று அச்சத்திற்கு ஆளானானோ அன்று முதல் மற்ற சக்திகளின் மீது தமது கவனத்தைச் செலுத்த தொடங்கினான். தமது புலப்பாட்டிற்கு அகப்படாதவற்றை இறைவனாக எண்ணத் தொடங்கினான். எனவே தாம் மட்டுமல்லாமல் தனது சந்ததியினருக்கும் தெய்வங்கள் துணையாக வேண்டும் என வழிபாட்டை உருவாக்கினாள். அதில் தாம் பெற்ற குழந்தைகளுடன் எப்போதும் தெய்வங்கள் உடனிருப்பதான கருத்தியலை உருவாக்கியுள்ளதை மேலேகண்ட கட்டுரை தெளிவாக்குகின்றது.

References

- Kothandaraman, M. (2000) Nattuppurapadalkal, Bharathi Puthagalayam, Chennai, India.
 Sakthivel, S. (1983) Naattupura eyal aaivu, Manivasagar publications, Chennai, India.
 Sathyamoorthy, P. (2008) Oppari Padalgal Sila Paarvaigal, Marutha Pathippagam, Chennai, India.
 Thamizhannal, (1966) Tamil Kadhal, Meiyappan Publication, Chidambaram, India.
 Thamizhannal, (1985) Thalattu, Selvi Publication, Chidambaram, India.
 Vaanamaamalai, N. (1973) Tamilar Nattu Padalkal, New Century Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License